Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De delicie

urn:nbn:de:bsz:31-106862

Visual Library

veſptilio receſſit ab animalib9. ꝛ
adheſit auibus. Tandem firmata
pace inter aues ꝛ animalia. audi=
ta deceptione veſptilionis data ē
ſentēcia vt plumis auiū priuaret'
lucem fugēt ꝛ inimicicias cū omi
bus hēret. Sic accidit deceptori=
bus qui doloſe ptem volūt fouē.
¶ Tercō deceptio eſt mortis ad
iudicatiua. Refert Pe. alphōſus.
ꝙ cū qdaꝫ magnā pecuniā cuidā
tradidiſſet. facta via in regreſſu
eā negauit. Tūc acceſſit ad vnum
ſociū ꝛ dixit ſibi. obſecro vt ipleaſ
decem ollas arena ꝛ cooptas tra
das tali diuiti ꝓ dpoſito. tūc ego
ſupueniēs. ꝛ ipē timens ne pdenſ
pecuniā tuā q̄ appareꝫ maior reſti=
tuet mihi meā. Cum aūt oia eēnt
facta. ꝛ iſte cū ollis loqretur diui=
te. diues eum aſpiciens ſtatim di
xit. amice nimis dimiſiſti pecuniā
tuā apō me. ꝛ accepta i cophinis
receſſit. Tandē accuſatus de iſta
ꝛ alijs deceptōib9 vtiliter eſt ſu
ſpenſus

De decimis.

Decime debēt ſolui a nobiſ
multiplici rōne. Prio ꝓpt
fructuū multiplicatōnem
Refert Ceſarius Q₂ fuit qdā mi
les in prouincia qui baiulū ſuum
cōpellebat ad redditionē deciaꝝ
ſic dicēs. Nūꝙ i terris meiſ erit
tempeſtas ſi bn̄ ſoluis decimas. ꝛ
ideo ſi in poſſeſſionib9 meis cadit
tēpeſtas ſignū eſt ꝙ male ſoluiſti
de mercedē tua reſtituas. Cuꝫ g°
optime baiulus complēt pceptuꝫ
dn̄i alijs poſſeſſionib9 vicinoꝝ te=
ſis ſua nūꝙ ledebat'. ¶ Iteꝫ ad
idem. Refert Ceſarius. ꝙ quidaꝫ
miles fuit qui mirabilem deuotō
nem hēbat ad ſolutōnē decimaꝝ
Cūqꝫ vindemiaſſet ſuas vineas. ꝛ
quadrigā oneratā plus dediſſꝫ ō
decima ꝙ debuiſſet. Dū quadam
die cū ſocijs ad ſpaciādum iuiſſet
ad vineas. inuenerunt eas plenis
racemis acſi null9 fuiſſet amot9.

Delicie.

Delicie mundi ꝛ carnis mt
ta mala inducūt in nobis
Primuꝫ eſt penaꝝ aggra=
uacio. Legit' in libro de ſeptē do=
nis ſpūſſancti ꝙ quidā iuuenis d=
licat9 ꝛ in delicijs viuens igreſſ9
eſt ordinē predicatoꝝ. Cū aūt pa=
rentes eius ꝛ amici inſtarent vt
exiret ordinem eo ꝙ finaliter nō
poſſet pati labores. Tunc iuuenis
rn̄dit. ꝓpter hoc intraui. quia ſcie
baꝫ me eſſe delicatū. ꝛ nihil aſpe=
ritatis poſſe ſuſtinere. Et q: cogi=
taui ꝙ i inferno erat acerbiſſima
pena cū ſit ibi frigus inſupabile.
ignis inextinguibilis. vermes im
mortalis fetor intolerabilis. te=
nebre palpabiles. flagella ceden
tium. horrida viſio demonū. Cōfu=
ſio pctōꝝ. deſpatio oim bonoꝝ. Et
ideo elegi magis hanc penā ordi
nis ſuſtinere ꝙ illā. que tanta eſt

ꝙ exprimi non poteſt. ¶ Itē dū
quidā predicator ↄtra delicias p̄
dicaſſet. ⁊ q̄dā ioculator cuiuſdaȝ
principis fuiſſet in ſmone in pla-
tea in preſentia militū ⁊ baronuȝ
ꝓpoſuit talē pabolaȝ. Ego ſicut vi
detis deditus ſum vanitatibus ⁊
delicijs mundi. nihilominꝰ de no-
cte iacens in lecto delicato cogi-
taui in corde meo hāc ↄſideratōȝ.
Si aliqui venirēt ⁊ ligarēt te in
iſto lecto ⁊ in eo ligatꝰ maneres
p. xx. annos nōne omnē vanitateȝ
⁊ delicias mūdi dimittēs vt poſ-
ſes liberari. Certe ſic. Quid ergo
facies de ſupplicō eterno inferni
ſi te ↄtingat illuc demergi. vbi e-
rit fletus ⁊ ſtridor dentiū. cōman-
ducatio linguaꝝ. planctꝰ ex deſi-
derio mortis blaſſemia creatoris
⁊ tanta vehemētia doloris ꝙ īpe
tus cogitatōnum alibi ferri n̄ po-
terit. ¶ Item ad idem. Quidaȝ
vir pinguis deridebat q̄ndā iuue
nem macilentū ⁊ dixit ſibi. videtᷣ
ꝙ veneris de inferno. Rn̄dit iu-
uenis. Dn̄e ſi ego hēo faciē redeū
tis de inferno. vos qui eſtis pin-
guis hētis faciem eūtis illuc. Vn̄
delicatio ⁊ pinguedo carnis ignē
inferni accēdunt. ⁊ corruitis tāq̄
ceci in precipitiū eternū. ¶ Iteȝ
ad ideȝ. Quidaȝ pctōr accedēs ad
q̄ndam ſanctū virū rogauit eū vt
daret ſibi pn̄iam: ſed breuē. Tunc
ſanctus dixit famulo ſuo. Vade et
duc eū ad vallem vicinā ⁊ dic pri
mo q̄ȝ inuenies vt faciet ſibi fieri
breuem pn̄iam. ſed tu redibis ſta
tim. Cū aūt fuiſſet acceptꝰ ꝑ illuȝ
qui cuſtodiebat vallē incepit cla
mare lamētabilr̄. ſtatim reductꝰ
eſt ad virum dei. Cū aūt vir dei li
cenciaret eū vt recedēt. dixit pec
cator. abſit hoc a me. Naȝ cuſtos
vallis duxit me ad horribilem lo-
cum penaꝝ. ⁊ ſolū ex viſu p̄ timo-
re corrui quaſi mortuus. hoc tam̄
ſubaudi ꝙ illa penaꝝ genera vbi
aliqui plumbo liq̄facto ſubflama
bantᷣ. aliqui igneis cathenis liga
bantᷣ. dabantᷣ ꝓpter delicias i hᵒ
mundo dilectas. ⁊ ideo illas volo
ↄtemnere ⁊ facere pn̄iam tecum.
¶ Scōm maluȝ eſt corporis puni-
tio. Refert Pe. damianꝰ ꝙ cū q̄-
dam dux vxorem hr̄et ſic delica-
tam ꝙ in rore celi balneabatᷣ ſe-
cū fuſcinulis aureis miſtrabāt ſi-
bi cibaria ⁊ in lecto delicatiſſimo
quieſcebat. Tunc diuino iudicō ꝑ
cuſſa vndiq; tātꝰ fetor ex ſuo cor-
pore exalauit ꝙ nullꝰ poſſet ferre
eius fetorem. vermes ſcaturiebāt
ex toto corpe ⁊ vix vnam ancillaȝ
hēbat. ⁊ ſic punita in ſua miſeria
eſt defuncta. ¶ Item legitur in
libro de ſeptem donis ſpūſſancti.
ꝙ quidā Eps voluit ↄſecrare q̄n-
dam eccliam. ⁊ in ea erat ſepultꝰ
quidā comes qui delicatiſſime vi-
xerat. aptum eſt ſepulcꝝ vt expel
leretur extra. ⁊ i corpe repti ſunt
duo bufones maximi ſup faciē eiꝰ
eā corrodētes. ⁊ alij infiniti v̄mes
et ſpentes horribiles ſcȝ aſpectꝰ

os ⁊ totū cadauer auidētiſſime d
uorātes. Tūc filiꝰ comitis hoc au-
diens acceſſit. ⁊ viſa facie pīna v̄-
miū diuerſitate horribilitate ple
na dixit. heu iſti ſunt amici noſtri
quos nutriūt delicie. hos tegimꝰ
taubis deauratis. Hos quieſcere
facimꝰ in mollibus lectis ⁊ thala-
mis pictis. ⁊ augmētamꝰ diuerſita
te ferculoꝝ. meliꝰ eſt gͦ vt extin-
guant' i vita ꝑ pn̄iaꝫ. diſcooperiant'
ꝑ paupertatē. moleſtemꝰ ꝑ ieiuniuꝫ
vt interfecti a nobis nō occurrāt
in morte. Et tūc dimiſſo comitatu
in hītu viliſſimo ⁊ diſſiſato romā
venit ⁊ factꝰ carbonariꝰ. Qui cuꝫ
ſtatū ſuū cuidaꝫ cardiali reuelaſ-
ſet. Tādem mortuus receptis ſacra-
mētis eccleſiaſticis in eiꝰ morte oēs
campane de Roma ſine tāgente
fuerūt audite. Terciū malum
eſt dei indignatio. Legit' de ſeptem
doīs ſpūſſancti. ꝙ quidā rex fuit
qui habuit viridariū. ⁊ illd tradi-
dit cuidam ceco ⁊ cuidaꝫ ɔtracto
ad cuſtodiendū. qui vero ɔtractus
nō poterat accedē ad fructꝰ arbo
rū. rogabat cecū vt eū eleuaret d
terra ⁊ comedēt ſibi fructꝰ ꝑcep-
tos. qui cū acq̄eſcens ⁊ eū eleuaſ-
ſet arbores deſtruxerūt. Tandem
venit rex ad viridariū ſuū. ⁊ cū vi
diſſet arbores deſtructas. interro
gauit ɔtractum qui hoc fecerat.
rn̄dit. Dn̄e cecus fecit. qꝛ ego non
poſſum me mouē. ecōtra cecus di
cebat. ymo ɔtractus qꝛ ego n̄ poſ-
ſum vidē. Tūc rex ꝑcipiens ꝙ am
bo fuerant ꝓpati. ambos interfe-
cit. Iſte rex eſt deus. viridariū eſt
perfectio virtutum. bonorum ſpi-
ritualium ⁊ donarum dei in quo
ſunt tot arbores quot ꝑfectōnes
creature. ad ſeruicium hominum
deſtinate. Sed cuſtodes ſunt anī-
ma que eſt cecus. ⁊ cor quod eſt ɔ
tractus. anima portat corpus. ſed
corpus deſtruit ordinem delicia-
rum. ⁊ ideo vterqꝫ habent dam-
nationem eternam. Item ad
idem. Legitur in libro. de ſepteꝫ
donis ſpiritusſancti ꝙ fuerūt duo
frēs. vnus prudēs ⁊ alter fatuus.
qui ad longinquam regionem ac-
cedentes. dum in via a paſtoribꝰ
ſunt edocti ꝙ duas vias hēbant.
vnam aſperam ſed ſecuram. aliaꝫ
planam. ſed latronibus plenam.
Tunc cum ſapiens elegiſſet aſpe-
ram. ⁊ ſtultus planā ⁊ delicōſam.
victꝰ ſapiens ꝑcibꝰ ſtulti. cū eo ꝑ
viam planā īceſſit. in qua dū fuiſ-
ſent capti a latronibꝰ vulnerati ⁊
ſpoliati. ⁊ ducerentur ad mortem
Dixit ſapiens ſtulto. Maledictus
ſis quia duxiſti me ad hanc viam
Tunc reſpondit fatuus. Maledi-
ctus ſis tu quia ſecutus es me cū
ſcires me eſſe fatuum. ⁊ ſic ꝑcuſſi
a latronibus ambo perierunt. iſti
duo fratres ſunt corpus ⁊ anima
Vnde anima eſt tanq̄ ſapiens frē.
Corpus vero eſt tāq̄ ſtultus. ⁊ am
bo accedūt ad pn̄iaꝫ vt ꝑgnatōꝫ
eternā. Et qꝛ occurrūt eis due vie
ſcꝫ pn̄ie paupertatis. ⁊ amoris dei

qũe eſt via aſpera· Et deliciaꝝ di
niciaꝝ ⁊ bonoꝝ· que ē lata ⁊ pla-
na ⁊ in qua moꝛātur latrones in-
fernales· Paſtoꝛes·i·ꝑlati ⁊ pꝛedi
catoꝛes ↄſulũt vt incedamꝰ ꝑ pri-
mā ⁊ cōſideramꝰ ſcđam tũc aīa q̄
frater ſapiens elegit pñiaꝫ· Coꝛ-
pus vero qđ eſt frater fatuus di-
ligit pulcritudinē oꝛnamētoꝛum·⁊
vanitatē leticiaꝝ· irꝛegularitateꝫ
laſciuiaꝝ·elegit viam planā deli-
ciaꝝ·⁊ tādem ſuis affectionibus
ſuis motibꝰ ſic trahit animam vt
ducat eam ſecũ·⁊ cũ ſunt ſpoliati
omnibꝰ virtutibꝰ omnibꝰ meritis
ſanctoꝝ·omnibꝰ ſuffragijs eccłie
⁊ ſunt vulnerati ꝑ infinita pecca-
ta dũ trahũtur ad diuinũ iudiciũ
anima maledicit coꝛpoꝛi·⁊ coꝛpuſ
aīme ⁊ ſic ambo adiudicātur dā-
nationi eterne· ¶ Item ad idem
Clericꝰ quidā vicijs carnalibꝰ de
ditus pñiam facē cōtempnebat·
Cui apparēs xp̄s in nocte ī ea foꝛ
ma qua crucifixus fuit oſtēdit ei
ſua vulnera cruētata dicēſ· O ma
ledicte cur ñ attēdis quot vulne-
rationes quā coꝛonatōnē ⁊ lācea-
tionē ſuſtinui ꝑ pc̄tis tuis· Cur ꝑ̄-
ponis oꝛnamēta tui capitis coꝛo-
nationi mee· Cur ꝑ̄ponis indumē-
ta tua nuditati mee· cur audis va
nitatē cantuũ· nō attēdis ad plā-
ctus lacrimabiles meos· Cur non
ↄſideras ſotulares tuos ⁊ clauos
pedum meoꝝ· Cur etiā augmētas
lutum in facie mea ⁊ abſtergere
contemnis· neceſſe eſt vt qui am-
plectitꝰ delicias·et meis doloꝛibꝰ
eas ꝑ̄ponit vt a gaudijs humani
generi acquiſitis ꝑ meos doloꝛes
ſeꝑetur ⁊ ducatur ad doloꝛē eter
num· ¶ Quartũ malũ eſt laboꝛũ
accumulatio· Refert iacobus de
vitriaco· ꝙ pulex ⁊ febꝛis ſemel ī
vno loco ↄuenerũt ſimul·⁊ cuꝫ ſo-
laciarēt pulex dixit· Ego hoſpita-
ta ſum ī lecto cuiuſdam abbatiſſe
in quo erāt duo lintheamia albiſ
ſima ⁊ culcitra mollis· Cũqꝫ cepiſ
ſem carnes illiꝰ pingues comedē
clamauit cādela accēditꝰ·ego fui
inſecuta·⁊ ita de tota nocte quie-
ſcere ñ potui· Tũc febꝛis·ego peſ
ſimũ hoſpiciũ inueni· Nā cuidaꝫ
mulieri pauperi me ↄiūxi q̄ de me
dia nocte ſurgens fecit lexiuiũ·⁊
pānos ad lauādum aſſumpſit· In
auroꝛa ad aq̄ frigidiſſimā acceſ-
ſit ꝑcuſſit pānos· cibũ nō ſumpſit
⁊ ſic ego fatigata de tāto laboꝛe
receſſi· Tũc pulex dedit ↄſiliũ·va
de tu ad abbatiſſaꝫ·⁊ ego ibo ad
pauꝑem mulierē· qđ cũ feciſſent
⁊ in craſtinũ ↄueniſſent q̄libꝫ mi-
rabili mō ↄmendauit dñaꝫ ſuam·
Vñ ita videmꝰ maifeſte ꝙ q̄ plu
res delicias hñt minꝰ viuũt ⁊ fre
q̄ntiꝰ infirmātur· ¶ Quintũ ma
lũ eſt extrema damnatio· Refert
Gallus· ꝙ fuit malefica vtēs mi-
rabilibꝰ delicijs· Que cũ q̄dā die
agnoſcēt ſibi immīē moꝛteꝫ·voca-
tis filijs ſuis·ait illis· Rogo vos
ꝑ materna viſcera·vt cuꝫ moꝛtua
fuero conſuatis me coꝛeo crineo·

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ꝛ includatis me in ſepulcro lapi-
deo. ꝛ coopturam eius ꝯſtringatiſ
cū ferro ꝛ plumbo. trib⁹ cathenis
ferreis ꝛ magnis totū ſepulcrū li
gate. ꝛ cū trib⁹ dieb⁹ ibi fuerint
ꝑ me cātate miſſaꝝ. Si i q̄rto die
me inueneritis. in terra me ſepeli
etis. Cū aūt omia fuiſſent ꝯpleta
primis duab⁹ noctib⁹ cū mirabili
ſtrepitu irruētes circa ſepulcruꝫ
duas cathenas ꝯfregerūt media
integra remanēte. Sꝫ i tercia no
cte circa gallicātum aduenit cuꝫ
magno ſtrepitu magna ꝛ mirabi-
lis multitudo hoſtiū templū in q°
ſepulcrū erat poſitū a fundamēto
viſum eſt moueri. Tūc vnus demō
terribilior ceteris acceſſit ad ſe-
pulcrū clamauit dicēs. ſurge ma-
ledicta ꝛ accipe i tuo corpore ma
ledictōnem eternā eo ꝙ totū cor-
pus tuū ꝛ cor deditū fuit delicijs
vanitatib⁹ honoribus ꝛ pctīs. Q̄ð
cū illa rn̄diſſet. de ſepulcro n̄ poſ
ſum q2 ligata ſum vinculis. Ille ac
cedens ad ſepulcrū cathenā ꝛ li-
gamēta vt ſtuppam ꝯfregit. ꝛ inde
eam extrahēs de ſepulcro. ſuper
equū igneū eaꝫ poſuit. ꝛ i p̄ſentia
oīm ad infernum deduxit. ¶ Sex-
tum maluꝫ eſt euidens deceptio.
Refert valerian⁹ ꝙ quidā iuue-
nis fugiebat a facie vnicornis. et
dum fugēt cecidit in baratrum. ꝛ
dū cadēt extenſ manib⁹ arboreꝫ
apphendit. Cui⁹ pedē duo mures
rodebāt. ſed de ei⁹ ſummitate di
ſtillabat paululū mellis. Cū autē

inferius reſpexiſſet q̄ttuor draco-
nes in ꝓfundo putei vidit paratos
ad deuorādum eū. Tūc ille decep
tus ex dulcedine mellis. vt ſic cō
ſiderabat ferocitatem vnicornis.
caſum arboris. ꝛ ferocitatē draco
num. Loq̄ndo ſpūaliter. fugiens ē
hō. puteus ē mūdus. vnicorn⁹ eſt
mors. arbor eſt vita. mures roden
tes dies ꝛ nox. q̄ttuor dracoēs q̄t-
tuor elemēta. ſed deterior draco ē
diabol⁹. que oīa ꝯtemnūtur ꝓpter
modicas delicias mūdi. Item ad
idem. Legitᵘ in li. de ſepteꝫ donis
ſpūſſancti. Q2 cū quidā rex multos
inuitaſſet ad prādium. quidaꝫ ru-
ſticus illuc accedēs aqua fetida i
pleuit ventrē ſuū. Cūqꝫ rogaretᵘ
vt deſiſteret. eo ꝙ optimū vinum
miſtraretur ſibi nō acquieuit. Et
ideo veniēs cū alijs. iſte ꝓpter fe-
torem alijs trāſeūtib⁹ eſt expulſ⁹
Loq̄ndo ſpūaliter. iſte rex eſt de⁹
Sꝫ illoꝝ qui recipiūt inuitatōnē
ſunt duo genera. Quidā abſtinēt
a delicijs ꝛ vanitatibus mūdi. Et
tales ſaciantur vino glificatōnis
eterne. Quidaꝫ aūt ſunt q̄ iplent
ſe aqua fetida deliciaꝝ. Et ideo ē
neceſſariū vt tales tanꝙ fetidi ex
pellātur de curia dei. ¶ Item fin-
gitur fabula ꝙ ceruus venit ad
fontē magnū ꝛ clariſſimū. ꝛ dum
ymaginē ſuā aſpexiſſet in aq̄ ſum-
me diligebat ſua cornua ꝓpt̄ pul-
critudinē. Sꝫ tibias ꝛ crura ſum-
me odiebat ꝓpt̄ turpitudinē. Cum
aūt ꝯtinue aſpiceret ꝛ attenderet

circa pulcritudinē coꝛnuū ⁊ dele-
ctaret' in eis. jnterim venit vena-
toꝛ cū canibꝰ ⁊ cū inſeqꝛet' ceruū
velociter ceruus ingredit' nemuſ
⁊ diſcurrēs iter arboꝛes ⁊ ramos
arboꝛum detentꝰ eſt ꝑ coꝛnua. Et
ideo venatoꝛ accedēs ipm̄ cepit.
tūc ceruus intra ſe dolens. dixit.
Coꝛnua induētia tibi moꝛtē dile-
xiſti ⁊ laudaſti. Sꝫ crura q̄ ſepe li
berabāt te a moꝛte ɔtempſiſti et
vituperaſti. Et ideo iuſta eſt captio
tua. Loq̄ndo ſpūaliter. jſte ceruuſ
eſt hō vł mulier. ſed crura ſunt pe
nitentia ⁊ humilitas. Quid g° fa-
cit miſer pctōꝛ ɔtemnit humilita
tem ⁊ pñiam. ꝓmo reputaret' val-
de vilis ⁊ coardus ac ɔtemnētur
ab alijs. Sꝫ ſi quis pñiam dilige
ret: diligit tñ coꝛnua. i. delicias.
Sꝫ finaliter venit iuſticia di que
venatoꝛ ⁊ cū caībꝰ ſuis fugat pec
catoꝛē. cū afflictōibꝰ. dum pctōꝛ
fugit ⁊ credit ſaluari in ꝟtute ti-
biaꝝ pñie ⁊ huilitatis coꝛnua de
liciaꝝ ipos inter ꝟgulta affectio-
num ventum. Et ideo dū vidēt ſi
bi iminē moꝛtem eternā dicūt. ve
nobis qꝛ dileximꝰ qđ erat moꝛti-
ferū. ⁊ ɔtempſimꝰ qđ donabit vi-
tam. Item ad idem. Fingitur
fabula ꝙ nobilis fuit qui habuit
canem optimū ⁊ fideliſſime cuſto
diebat res ſuas. Quadaꝫ aūt die
dum canis iret ad ſpaciandū. iue
nit lupum in via macilētum ⁊ de-
bilem. Cui caīs. Frater cur ſic es
macilētus ⁊ tremuis. Tūc reſpon-
dit lupus. diſcurro nemoꝛa vam-
bulo mōtes ſtudio circa deceptio
nes ouiū. comedo nimis auide. ſꝫ
tu dixit lupus cani. q̄uo es ita pi-
guis. Rñdit canis. ſto i domo di-
ligētiſſime. cuſtodio dñm meū. fi-
delitatē ſuo. ⁊ ideo dat mihi pa-
nem oſſa ⁊ carnes. ex quibꝰ ipingͣ
tus viuo. tūc lupus. poſſum ne eē
ſociꝰ tuus. rñdit canis. jta ſi fide-
liter feceris q̄ ego facio. Cumqꝫ
irent ꝑ viam lupꝰ attēdit ⁊ vidit
cathenā aculeis plenā in collo ca
nis ⁊ dixit. quid ſibi vult hec ca-
thena. ⁊ rñdit canis. hec eſt pte-
ctio mea ab hoſtibꝰ meis. Tūc lu-
pus. plus volo eſſe macilētꝰ ⁊ nō
poꝛtare hāc cathenā ꝙ cū pigue
dine eam hie. Pñ dimittēs canez
⁊ laqueis eſt interfectꝰ. Loquēdo
ſpūaliter. Dñs eſt deꝰ. canis ē iu
ſtus ipinguatꝰ ꝟtutibꝰ. gracijs et
donis ſpūſſancti. Lupus eſt pctōꝛ
qui totum tempꝰ ſuū ponit in coꝛ
ruptionibꝰ in delicijs ⁊ vanitati-
bus mūdi. i. quibꝰ eſt maioꝛ laboꝛ
⁊ afflictio ꝙ in ſeruicio dei. omēs
prudētias totum ingeniū ⁊ ſubti-
litatē ponūt ad deceptōnem pxi-
moꝝ. Et idō qñ ɔſiderāt priuatos
omnibꝰ bonis ſpūalibꝰ tūc volūt
ſequi viam iuſtoꝝ. Sꝫ poſtea qñ
ꝑcipiūt ꝙ cathena ꝑfecte obedi-
entie dei ⁊ tempantie eſt in collo
rōnis iuſtoꝝ. hoc nō valētes pati
ſeqꝗntur delicias. in quibꝰ decipiū
tur ⁊ deducūtur ad damnatōnez
eternam.